

«فلسطین» مسأله اصلی جهان اسلام

حضرت امام خمینی(ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران از ابتدای مبارزه علیه رژیم ستم‌شاهی در سال ۱۳۴۱ «فلسطین» را مسأله اصلی جهان اسلام عنوان کردند.

حضرت امام خمینی(ره) بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران از ابتدای مبارزه علیه رژیم ستم‌شاهی در سال ۱۳۴۱ «فلسطین» را مسأله اصلی جهان اسلام عنوان کردند. ایشان ۷۷ روز بعد از استقرار نظام جمهوری اسلامی در تابستان ۱۳۵۸ این ایده را به پیشنهاد ابراهیم یزدی وزیر خارجه دولت موقت، وجهه جهانی دادند. ایشان با نام گذاری آخرین جمعه ماه رمضان به نام روز قدس، همان اسلام را علیه اسرائیل، بکار بردند. به گزارش ایسنا، امروز ۱۸ مهر مصادف با چهارمین روز از تهاجم منسجم گروه‌های جهادی فلسطینی علیه رژیم اشغالگر قدس تحت عنوان «طوفان الاقصی» است.

سابقه نام گذاری
سازمان آزادی بخش فلسطین در کنار سایر گروه‌های جهادی فلسطینی در جنگ شش روزه در سال ۱۹۶۷ (۱۳۴۶) با اقدامات ایذایی ارتش اسرائیل را به داخل دره کرامه در حد فاصل مرز اردن و سوریه کشاندند و با عملیات چریکی و پارتیزانی، تلفات انسانی و لطمات جنگ افزاری سنگینی به نیروی زمینی این رژیم غاصب وارد کردند و پیروز معرکه شدند. برای گرامیداشت این پیروزی، آن روز تاریخی از سوی گروه‌های جهادی فلسطین و برخی کشورهای دوست، به نام «روز جهانی فلسطین» نامگذاری شد و از آن سال به صورت پراکنده در برخی کشورهای اسلامی در حمایت از انتفاضه فلسطین جشن پیروزی گرفته شد اما با پیروزی انقلاب اسلامی ایران در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به پیشنهاد بنیانگذار جمهوری اسلامی ایرانی «روز قدس» جایگزین «روز فلسطین» شد.

شروع ماجرا
با بمباران جنوب لبنان توسط نیروی هوایی رژیم صهیونیستی، امام خمینی در روز سه شنبه ۱۶ مرداد ۱۳۵۸ مطابق با ۱۳ رمضان ۱۳۹۹ قمری در پیامی مکتوب از شهر قم با مخاطب قرار دادن عموم مسلمانان جهان و دولت‌های اسلامی از آنان خواستند آخرین جمعه این ماه را در تقویم کشورهای شان «روز قدس» نام گذاری کنند و در این روز به صورت یکپارچه و متحد از حقوق قانونی مردم مسلمان فلسطین حمایت کنند. عباس امیرانتظام، معاون نخست وزیر و سخنگوی وزارت خارجه دولت موقت پیام امام را از رادیو و تلویزیون ایران قرائت کرد و این پیام همزمان در روزنامه‌های کثیرالانتشار چاپ شد. پیام امام به این شرح بود: «من در طی سالیان دراز، خطر اسرائیل غاصب را گوشزد مسلمین نمودم که اکنون این روزها به حملات وحشیانه خود به برادران و خواهران فلسطینی شدت بخشیده است و به ویژه در جنوب لبنان به قصد نابودی مبارزان فلسطینی، پیاپی خانه و کاشانه ایشان را بمباران می‌کند. من از عموم مسلمانان جهان و دولت‌های اسلامی می‌خواهم که برای کوتاه کردن دست این غاصب و پشتیبانان آن به هم بپیوندند. و جمیع مسلمانان جهان را دعوت می‌کنم آخرین جمعه ماه مبارک رمضان را که از ایام قدر است و می‌تواند تعیین‌کننده سرنوشت مردم فلسطین نیز باشد به عنوان «روز قدس» انتخاب و طی مراسمی همیستگی بین المللی مسلمانان را در حمایت از حقوق قانونی مردم مسلمان اعلام نمایند.»

امام خمینی(ره) ۸ روز بعد از این نامگذاری در دیدار با عبدالحلیم خدام، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه وقت سوریه و هیات همراه، مهمترین پیام این نام گذاری را اینگونه تشریح کردند: «برای من یک مطلب به شکل معماست و آن این است که همه دولت اسلامی و ملت‌های اسلام می‌دانند که این درد چیست، می‌دانند که دست‌های اجانب در بین است که اینها را متفرق از هم بکنند، می‌بینند که با این تفرقه‌ها ضعف و نابودی نصیب آنها می‌شود، می‌بینند که یک دولت پوشالی اسرائیل در مقابل مسلمین ایستاده - که اگر مسلمین مجتمع بودند، هر کدام یک سطل آب به اسرائیل می‌ریختند او را سیل می‌برد - مع ذلک در مقابل او زبون هستند. معما این است که با اینکه اینها را می‌دانند، چرا با علاج قطعی، که آن اتحاد و اتفاق است روی نمی‌آورند؟ چرا توطئه‌هایی که استعمارگرها برای تضعیف آنها به کار می‌برند، آنها توطئه‌ها را خنثی نمی‌کنند؟ اسرائیل، دشمن بشریت، دشمن انسان، که هر روز غائله ایجاد می‌کند و برادرهای ما را در جنوب لبنان به آتش می‌کشد، باید بداند که دیگر ارباب‌های او رنگی ندارند در دنیا، و باید انزوا اختیار کنند؛ طمع‌ها را از ایران باید قطع کنند، دست‌های آنها باید از همه ممالک اسلامی قطع شود و عمال آن در همه ممالک اسلامی باید کنار بروند، روز قدس روز اعلام یک چنین مطلبی است. اعلام این است به شیاطینی که ملت‌های اسلام را می‌خواهند کنار بگذارند و ابرقدرت‌ها را به میدان بیاورند. روز قدس روزی است که گذشت آن زمان‌ها.»

بنیانگذار جمهوری اسلامی یک روز بعد از این دیدار در ۲۵ مرداد ۱۳۵۸ در جمع مردم قم تاکید کردند: «اسرائیل، دشمن بشریت، دشمن انسان، که هر روز غائله ایجاد می‌کند و برادرهای ما را در جنوب لبنان به آتش می‌کشد، باید بداند که دیگر ارباب‌های او رنگی ندارند در دنیا و باید انزوا اختیار کنند، طمع‌ها را از ایران باید قطع کنند. دست‌های آنها باید از همه ممالک اسلامی قطع شود. عمال آن در همه ممالک اسلامی باید کنار بروند. روز قدس روز اعلام یک چنین مطلبی است. اعلام این است به شیاطینی که ملت‌های اسلام را می‌خواهند کنار بگذارند و ابرقدرت‌ها را به میدان بیاورند. روز قدس روزی است که قطع‌آمال آنها را بکند و به آنها هشدار بدهد که گذشت آن زمان‌ها. روز قدس روز اسلام است. روز قدس روزی است که اسلام را باید احیا کرد و احیا بکنیم و قوانین اسلام در ممالک اسلامی اجرا بشود. روز قدس روزی است که باید به همه ابرقدرت‌ها هشدار بدهیم که اسلام دیگر تحت سیطره شما، به واسطه عمال خبیث

شما، واقع نخواهد شد. روز قدس، روز حیات اسلام است. باید مسلمین به هوش بیایند. باید بفهمند قدرتی را که مسلمین دارند. قدرت های مادی، قدرت های معنوی. مسلمین که یک میلیارد جمعیت هستند و پشتوانه خدایی دارند و اسلام پشتوانه آنهاست و ایمان پشتوانه آنهاست از چه باید بترسند؟ ما با یک جمعیت کمی در مقابل دشمن های زیاد، دشمن های بسیار، قیام کردیم و ابرقدرت ها را شکست دادیم و کسی گمان نکند که دیگر بعضی از این قشرهای فاسد، بعضی از این چپ روهای آمریکایی یا غیرآمریکایی بتوانند در این مملکت اظهار وجود کنند.

آن روز که ما بخواهیم و ملت ما بخواهند، در ظرف چند ساعت تمام آنها به زباله دان های فنا خواهند ریخته شد. ملت بزرگ ما دیگر از این حرکات مذبحخانه نخواهد ترسید و حرکات اسرائیل در جنوب لبنان و نسبت به فلسطین همین حرکات مذبحخانه است. حرکاتی است که اواخر امر، اشخاص فاسد می کنند - چنانچه شاه ما، شاه مخلوع ایران این حرکات را کرد و منتهی به فنا شد. دین باید دین الهی باشد، اسلام دین خداست؛ و باید در همه اقطار اسلام پیشروی کند. روز قدس، اعلام یک چنین مطلبی است، اعلام به این است که مسلمین به پیش، برای پیشرفت در همه اقطار عالم.

روز قدس فقط روز فلسطین نیست، روز اسلام است، روز حکومت اسلامی است، روزی است که باید جمهوری اسلامی در سراسر کشورها بیرق آن برافراشته شود. روزی است که باید به ابرقدرتها فهماند که دیگر آنها نمی توانند در ممالک اسلامی پیشروی کنند.

من روز قدس را روز اسلام و روز رسول اکرم می دانم و روزی است که باید ما تمام قوای خودمان را مجهز کنیم و مسلمین از آن انزوایی که آنها را کشانده بودند خارج شوند و با تمام قدرت و قوت در مقابل اجانب بایستند و ما در مقابل اجانب با تمام قوا ایستاده ایم و نخواهیم اجازه داد کسان دیگر در مملکت ما دخالت کنند، و مسلمین نباید اجازه بدهند که کسان دیگر در ممالکشان دخالت کنند.

در روز قدس، ملتها باید به حکومت هایی که خائن هستند هشدار دهند. روز قدس روزی است که ما خواهیم فهمید چه اشخاصی و چه رژیم هایی با توطئه گره های بین المللی موافقت دارند و با اسلام مخالفت. آنهایی که شرکت ندارند مخالف با اسلام هستند و موافق با اسرائیل و آنهایی که شرکت کردند، متعهد هستند و موافق با اسلام و مخالف با دشمنان اسلام - که در رأس آنها امریکا و اسرائیل است. روز امتیاز حق از باطل است، روز جدایی حق و باطل است.»

خاطره نامگذاری

ابراهیم یزدی، هم در کتاب خاطراتش «۶۰ سال صبوری و شکوری» و هم در صحبت های شفاهیش با شخصیت های ملی و مذهبی اواخر دهه ۱۳۵۰ و بعد از آن، مبدع و خالق روز قدس را خودش اعلام کرد.

او در تشریح چگونگی طرح ابتکارش در کتاب خاطراتش نوشت: «پیشنهاد نامگذاری روز قدس را من مطرح کردم. بعد از جنگ شش روزه سال ۱۹۶۷ و شکست مصر و سوریه در این جنگ. برای اولین بار فلسطینی ها توانستند با یک سلسله عملیات نظامی در دره کرامه که در مرز اردن و سوریه بود، ارتش اسرائیل را به داخل آن منطقه بکشانند و با عملیات چریکی لطمات بسیار شدیدی به این رژیم وارد کنند. به دنبال این پیروزی آن روز تاریخی به «معرکه کرامه» و «روز جهانی فلسطین» نام گرفت که در ماه اکتبر مراسمی در این روز در همه جا برگزار می شد.

نامگذاری روز فلسطین هویت عربی داشت به همین دلیل مورد استقبال مسلمانان و کشورهای اسلامی غیرعرب قرار نگرفت اما پس از پیروزی انقلاب اسلامی در وزارت امور خارجه با دوستانی از جمله آقایان کمال خرازی معاون سیاسی و علی صادقی تهرانی معاون اقتصادی و بین الملل اینجانب، بحث و تبادل نظر کردیم و در نتیجه پیشنهادی به بنیانگذار انقلاب ارائه کردیم که روز قدس به جای روز فلسطین در آخرین روز جمعه ماه مبارک رمضان قرار گیرد.

علت اینکه جمعه آخر ماه رمضان را مطرح کردیم به این دلیل بود که دهه آخر ماه رمضان یعنی از ۱۹ تا ۲۷ این ماه در خصوص شب قدر اختلاف هایی وجود داشت به همین دلیل جمعه آخر ماه رمضان پیشنهاد شد.»

دیدگاه رهبری

آیت الله سید علی خامنه ای رهبر انقلاب اسلامی در چارچوب مکتب فکری بنیانگذاری جمهوری اسلامی ایران، مبارزه با رژیم اشغالگر قدس را عزم خستگی ناپذیر جمهوری اسلامی و کشورهای مسلمان دانستند.

ایشان در تاریخ بیست و پنجم آذر ۱۳۷۹ بیان کردند: «نجات فلسطین و محو دولت غاصب صهیونیستی، مسأله ای است که با مصالح ملتهای این منطقه - از جمله با مصالح کشور عزیز ما ایران - سرو کار دارد. کسانی که از روز اول انقلاب، یکی از برنامه ها را مقابله و معارضه با نفوذ و اقتدار صهیونیستها قرار دادند، با محاسبه این کار را کردند. این برنامه، طبق مصالح کشور و مصالح عمومی جمهوری اسلامی و مردم ایران انتخاب شده است. در کشورهای دیگر نیز همین طور است. همه روشنفکران کشورهای اسلامی، همه سیاستمداران آزاداندیش، همه آنهایی که دستشان در حنا استکباری امریکا رنگ نگرفته است، معتقدند که باید با اسرائیل مقابله کرد؛ یعنی این را جزو مصالح کشورشان می دانند.

برای آن دولت غاصب دروغی جعلی، مسأله فلسطین، یک مسأله داخلی نیست؛ یک مسأله ی اساسی بین المللی است. آنچه که اهمیت دارد، این است که نسل جدید فلسطینی حقیقت را دریافته است. کدام حقیقت را؟ این حقیقت را که اگر بخواهد بر این زبونی و خواری و تحقیر و فشاری که بر او تحمیل میشود، فائق آید، راهش مبارزه و مقابله است؛ راهش رفتن پشت میز مذاکره نیست، که مذاکره کننده گان هم چیزی گیرشان نیامد.»

ایشان در تاریخ ۱۴ خرداد ۱۳۸۷ بیان کردند: «امام هیچ وقت به خاطر ملاحظه ی زورگویان عالم، از دفاع از مظلومین عالم دست نکشید. امام در طول زمان از مسئله ی فلسطین به عنوان یک مسئله ی اصلی یاد کرد. امام صریحا در وصیتنامه و بیانات خود به ندای یا للمسلمین ملتهای مظلوم اهمیت میدهد؛ دفاع صریح از حقوق مظلومین، دفاع صریح از حقوق ملت فلسطین و هر ملت مظلوم دیگر. این روش امام است؛ این خط امام است؛ این شیوه ی امام و این توصیه و وصیت امام است. خوشبختانه این روش را ملت ایران و مسئولین کشور دنبال کردند و سی سال است که در هر میدانی که شما ملت ایران با استکبار امریکا مواجه شدید، شما پیروز شدید و دشمن شما مغلوب و دچار باخت شد.»

مقام معظم رهبری در تاریخ نهم مهر ۱۳۹۰ بیان کردند: «فلسطین، مسئله ی اول در میان همه ی موضوعات مشترک کشورهای اسلامی است. مشخصات منحصر به فردی در این مسئله وجود دارد:

اول، این که یک کشور مسلمان از ملت آن، غصب و به بیگانگانی که از کشورهای گوناگون گردآوری شده و جامعه ای جعلی و موزائیکی تشکیل داده اند، سپرده شده است. دوم، این که این حادثه ی بی سابقه در تاریخ، با کشتار و جنایت و ظلم و اهانت مستمر انجام گرفته است. سوم، آن که قبله ی اول مسلمانان و بسیاری از مراکز محترم دینی که در این کشور قرار دارد، به تخریب و توهین و زوال تهدید شده است. چهارم، آن که این دولت و جامعه ی جعلی در حساسترین نقطه ی جهان اسلام، از آغاز تاکنون، نقش یک پایگاه نظامی و امنیتی و سیاسی را برای دولتهای استکباری بازی کرده و محور غرب استعماری که به علل گوناگون، دشمن اتحاد و اعتلاء و پیشرفت کشورهای اسلامی است، از آن همواره چون خنجر در پهلوی امت اسلامی استفاده کرده است. پنجم، آن که صهیونیسم که خطر اخلاقی و سیاسی و اقتصادی بزرگی برای جامعه ی بشری است، این جای پا را وسیله ای و نقطه ی اتکائی برای گسترش نفوذ و سلطه ی خود در جهان قرار داده است. نکات دیگری را هم می توان بر اینها افزود: هزینه مالی و انسانی سنگینی که کشورهای اسلامی تاکنون پرداخته اند. اشتغال ذهنی دولتها و ملتهای مسلمان. رنج میلیونها آواره فلسطینی، که بسیاری از آنان پس از شش دهه هنوز در اردوگاه ها زندگی می کنند. انقطاع تاریخ یک کانون مهم تمدنی در جهان اسلام و الی غیر ذلک.»

مقام معظم رهبری در تاریخ نهم اردیبهشت ۱۳۹۲ بیان کردند: «از ۶۰ سال پیش تاکنون داعی بزرگتر از غصب کشور فلسطین بر دل امت اسلامی نهاده نشده است. فاجعه ی فلسطین از روز اوّل تاکنون، ترکیبی از کشتار و ترور و ویرانگری و غصب و تعرض به مقدسات اسلامی بوده است. وجوب ایستادگی و مبارزه در برابر این دشمن حربی و غاصب، مورد اتفاق همه ی مذاهب اسلامی و محلّ اجماع همه ی جریانات صادق و سالم ملّی بوده است. هر جریانی در کشورهای اسلامی که این وظیفه ی دینی و ملی را به ملاحظه ی خواست تحکّم آمیز آمریکا یا به بهانه ی توجیه های غیرمنطقی، به دست فراموشی بسپارد، نباید انتظار داشته باشد که به چشم وفاداری به اسلام یا صداقت در ادعای میهن دوستی به او نگریسته شود. این یک محک است. هر کس شعار آزادی قدس شریف و نجات ملت فلسطین و سرزمین فلسطین را نپذیرد یا به حاشیه ببرد و به جبهه ی مقاومت پشت کند، متهم است. امت اسلامی باید در همه جا و همه وقت، این معیار و شاخص نمایان و اساسی را در مدنظر داشته باشد.»

ایشان در تاریخ هفتم مرداد ۱۳۹۳ نیز بیان کردند: «امروز قضیه ی اول جهان اسلام قضیه ی غزه است؛ شاید بشود گفت قضیه ی اول دنیای انسانیت، قضیه ی غزه است. سگ هاری و گرگ درنده ای به انسانهای مظلوم حمله کرده است؛ چه کسی مظلوم تر از کودکان معصومی که در این حملات جان خود را مظلومانه از دست دادند؟ چه کسی مظلوم تر از مادرانی که فرزندان خودشان را در آغوش خودشان گرفتند و به چشم خود مرگ و پرپر زدن آنها را مشاهده کردند؟ رژیم غاصب صهیونیست کافر، دست به چنین جنایاتی زده است امروز در مقابل چشم بشریت و انسانیت؛ بشریت باید عکس العمل نشان بدهد.»

منابع:
 ۶۰ سال صوری و شکوری، ابراهیم یزدی
 صحیفه امام، جلد ۹، ص ۲۶۷ و ۲۷۷ و ۲۷۸
 سایت خامنه ای دات کام، زندگی نامه، ۱۹ مرداد ۱۳۹۳
 ایسنا